

SIBERIAN HUSKY

Oprindelsesland: U S A

Anvendelse: Slædehund.
Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 1 (Nordiske slædehunde).
Uden brugsprøve.

Helhedsindtryk: Siberian Husky er en middelstor brugshund, hurtig og letfodet, med en fri og yndefuld bevægelse. Dens moderat kompakte og godt pelsklædte krop, opretstående ører og buskede hale antyder, at den stammer fra de nordlige egne. Dens karakteristiske gangart er flydende og virker ubesværet. Den udfører sin oprindelige funktion i selen yderst kompetent, når den trækker en let byrde ved moderat hastighed over store afstande. Kroppens proportioner og form genspejler den grundlæggende balance mellem styrke, fart og udholdenhed. Hannerne af Siberian Husky-racen er maskuline, men aldrig grove. Tæverne er feminine, men uden svage punkter i deres bygning. I korrekt kondition, med fast og veludviklet muskulatur, er en Siberian Husky aldrig overvægtig.

Proportioner:

- Set i profil er kropslængden fra skulderspids til krydsets bageste punkt en smule større end skulderhøjden fra jorden til manken.
- Afstanden fra næsespids til stop er den samme som fra stop til nakkeknode.

Temperament: En Siberian Husky's karakteristiske temperament er venligt og blidt, men den er også årvågen og udadvendt. Den udviser ikke en vagthunds sans for ejendomsret og er heller ikke overdrevent mistroisk over for fremmede eller aggressiv over for andre hunde. Et vist mål af reservation og værdighed kan forventes hos den voksne hund. Dens intelligens, lærvillighed og aktive temperament gør den til en behagelig ledsager og en villig arbejdshund.

Hoved:

Skalle : Af middelstørrelse og proportioneret efter hovedet, let hvælvet oventil og gradvis smallere fra det bredeste sted fremefter mod øjnene.

Stop : Veldefineret.

Næse : Sort hos grå, tan-farvede eller sorte hunde; leverbrun hos kobberfarvede hunde; kan være kødfarvet hos rent hvide hunde. En næse med strejf af lyserødt (såkaldt 'snenæse') er tilladt.

Næseparti : Af middellængde og -bredde, gradvis smallere mod næsen, som hverken er spids eller brat afskåret. Næseryggen er lige fra stop til næsespids.

Læber : Velpigmenterede og tæt sluttende.

Kæber, bid : Godt sluttende saksebid.

Øjne: Mandelformede, moderat bredt ansatte og en anelse skråstillede. Øjnene kan være af brun eller blå farve; et øje af hver farve eller flerfarvede øjne er tilladt. Udtrykket er intenst, men venligt og interesseret, af og til endda "gavtyve-agtigt".

Ører: Middelt store, af trekantet form, ansat tæt ind til skallen og højt på hovedet. De er tykke, godt beklædt med pels, med let hvælvet bagside og er stift opretstående med let rundede spidser, der peger lige op.

Hals: Middellang, buet og båret stolt oprejst, når hunden står stille. Under bevægelse i trav strækkes halsen, således at hovedet bæres mere fremefter.

Krop:

Ryg : Lige og stærk, med vandret overlinie fra manke til kryds. Ryggen er middellang, hverken kompakt eller blød på grund af overdreven længde.

Lænd : Stram og tør, smallere end brystkassen, let optrukken bug.

Kryds : Falder i en vinkel fra ryggraden, men aldrig så stejlt, at det begrænser bagbenenes rækkevidde bagud.

Bryst : Dybt og kraftigt, men ikke for bredt, med sit dybeste punkt lige bagved og på højde med albuerne. Ribbenene er godt hvælvede ved ryggraden, men bliver fladere mod siderne for at tillade forbenenes frie bevægelse.

Hale: Den godt pelsklædte hale er af form som en rævehale og ansat lige under overliniens niveau. Den bæres normalt over ryggen i en yndefuld, seglformet bue, når hunden er opmærksom. Når halen bæres højt, krøller den ikke ned mod en af kroppens sider eller ligger fladt ned mod ryggen. En hængende hale er normalt for en hund, der er i ro. Halens pels er middellang og har omtrent samme længde på oversiden, på siderne og på undersiden, hvad der giver den form som en rund børste.

Lemmer:

Forpart: I stand og set forfra er forbenene moderat bredt stillede, parallelle og lige. Knoglebygningen er substansfuld, men aldrig svær. Forbenets længde fra albuen til jorden er en smule større end afstanden fra albuen til mankens top. Vildtkløer på forbenene kan fjernes. *(NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark)*

Skuldre, overarm : Skulderbladet er godt tilbagelagt. Overarmen er vinklet let bagud fra skulderspidsen mod albuen og er aldrig stillet lodret mod jorden. Muskler og bånd, der fæstner skulderbladet til brystkassen, er faste og veludviklede.

Albuer : Sluttes tæt til kroppen og drejer hverken ind- eller udefter.

Håndrod : Stærk, men spændstig.

Mellemhånd : Set fra siden let skråstillet.

- Bagpart:** I stand og set bagfra er bagbenene moderat bredt stillede og parallelle. Eventuelle vildtkløer skal fjernes. *(NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark)*
- Overlår : Godt muskuløst og kraftfuldt.
- Knæ : Velvinklede.
- Haseled : Vel defineret og lavt ansat.
- Poter :** Af oval form, men ikke lange. Poterne er middelstore, kompakte og godt beklædt med hår mellem tæer og trædepuder. Trædepuderne er robuste, tykke og fjedrende. Poterne drejer hverken ind- eller udefter, når hunden står naturligt.
- Bevægelse:** En Siberian Husky's karakteristiske gangart er flydende og tilsyneladende ubesværet. Hunden er hurtig og letfodet, og den bør derfor i udstillingsringen føres i løs line i et moderat hurtigt trav for at vise den gode rækkevidde i forparten og bagpartens gode fraskub. Set forfra i skridtgang træder en Siberian Husky ikke i eet spor (single track), men efterhånden som farten stiger, hælder benene gradvis indefter, indtil sporet ligger på en linie direkte midt under kroppens længdeakse. Efterhånden som sporet bliver smallere, føres for- og bagben lige fremefter, og albuer og knæ drejes hverken ind- eller udefter. Hvert bagben bevæges i samme spor som forbenet i samme side. Under hundens bevægelse forbliver overlinien fast og lige.
- Pels:**
- Hårlag : En Siberian Husky har dobbelt pels, som er middellang og giver den et fuldpelset udseende, men ikke så lang, at den skjuler hundens klart tegnede omrids. Underpelsen er blød og tyk og lang nok til at bære yderpelsen oppe. Yderpelsens dækhår er lige og temmelig glatliggende, aldrig grove eller stående ud fra kroppen. Det bør bemærkes, at manglende underuld i fældeperioden er normalt. Det er tilladt at trimme whiskers samt pelsen mellem tæerne og rundt om poterne for at give en pænere fremtræden. Trimming af pelsen på ethvert andet sted er utilgiveligt og skal vurderes strengt ved bedømmelsen.
- Farve : Alle farver fra sort til rent hvid er tilladte. Rigt varierede aftegninger i hovedet er almindeligt, herunder mange iøjnefaldende mønstre, som ikke findes hos andre racer.
- Størrelse:** Skulderhøjde for hanner 53.5 til 60 cm, tæver 50.5 til 56 cm
Vægt for hanner 20.5 til 28 kg, tæver 15.5 til 23 kg.
- Sammenfatning:** De væsentligste, karakteristiske racetræk hos Siberian Husky er middelstørrelse, moderat knoglebygning, harmoniske proportioner, let og fri bevægelse, korrekt pels, tiltalende hoved og ører, korrekt hale og godt væsen. Ethvert tegn på overdreven knoglebygning eller vægt, bunden eller klodset bevægelse eller lang, grov pels bør reducere bedømmelsen. En Siberian Husky virker aldrig så tung eller grov, at den ligner et lastdyr; den er heller ikke så let og spinkel, at den ligner en væddeløbs-sprinter. Begge køn giver indtryk af at besidde stor udholdenhed. Ud over de allerede beskrevne fejl er tydelige bygningsfejl, som er fælles for alle racer, lige så uønskede hos en Siberian Husky som hos enhver anden race, selv om de ikke specielt er nævnt her.
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Skalle : Hovedet for groft eller tungt, for spinkelt og fintmejslet.
 - Stop : Utilstrækkeligt.
 - Næseparti : For spinkelt eller for groft; for kort eller for langt.
 - Bid : Alt andet end saksebid.
 - Øjne : For skråtstillede; for tætsiddende.
 - Ører : For store i forhold til hovedet; for bredt ansatte; ikke stift opretstående.
 - Hals : For kort og tyk; for lang.

- Ryg : Svag eller blød ryg; karperyg; faldende overlinie.
- Bryst : For bredt, tøndeformet; fladribbet eller spinkelt.
- Hale : Fladtliggende mod ryggen eller stramt oprullet; hale med fyldig "fjerbusk"; halen ansat for lavt eller for højt.
- Skuldre : Stejle eller løse skuldre.
- Forpart : Svag mellemfod; for svær benstamme; for smal eller bred front; albuerne udadrejede.
- Bagpart : Stejl knævinkel; kohaset; for bredt eller snævert stillede bagben.
- Poter : Bløde eller spredte poter; for store og klodsede poter; for små og sarte poter; ind- eller udadrejede poter.
- Bevægelse : Kort, spankulerende eller trippende bevægelse; kluntet eller rullende bevægelse; krydsende eller skæv (krabbende) bevægelse.
- Pels : Lang, ruhåret eller tjavset pels; strukturen for grov eller silkeagtig; trimming ud over det i standarden tilladte.

Diskvalificerende

fejl : Hanner over 60 cm, tæver over 56 cm.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 24 JANUAR 2000

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

MAJ 2001

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MAJ 1995 ☐☐☐